

متن پرسش

سؤال ۱۹: ما قبول داریم که امام خمینی حکومتی بنا نهادند که دیگران خیلی که هنرکنند، باید آن حکومت را خوب حفظ کنند. و شاید اگر حضرت امام نبود، هیچ عالم دیگری نمی‌توانست چنین کاری کند؛ خصوصاً که آن انقلاب و سیره امام در شکست‌دادن حکومت پهلوی از طریق به صحنه آوردن مردم با دست خالی و شهیدشدن آنها، بر خلاف عقل انسان‌های عادی، بلکه بر خلاف عقل اندیشمندان و عرفایی مثل شهیدمطهری و علامه طباطبائی بود، تا آنجا که آیت‌الله میانجی گفته‌بود: «امام خمینی به سیره عقلا عمل نمی‌کند.»! البته الآن که انقلاب پیروز شده، ما همه بسادگی می‌پذیریم که آن استراتژی عاقلانه بوده. پس شاید بتوان گفت که حضرت امام در شکست‌دادن حکومت شاه، عقلی فوق حتی عقل علما و عرفا و فلاسفه و مفسرین داشته‌است. آری، ما قبول داریم که این انقلاب، بدون امام خمینی پیروز نمی‌شد. اما بحث بر سر این مطلب است که ما می‌خواهیم از طریق استدلالی عقلی که در صفحه ۴۶ آمده، مقامی خاص را برای حضرت امام حتی در این زمان (بعد از رحلت‌شان) هم ثابت کنیم! لب استدلال شما در دلیل سوم این جمله است: «خداوند به همان دلیل که پیامبر فرستاد و امامان را پرورش داد، در زمان غیبت امام زمان، فقیهی که بتواند جامعه را درست هدایت کند می‌پروراند.» طبق این استدلال، مصداق این استدلال در زمان حاضر باید فرد زنده‌ای باشد. پس این استدلال، نه تنها این مقام را برای حضرت امام در این دوران اثبات نمی‌کند، بلکه نفی هم می‌کند!

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: فکر می‌کنم بتوانیم بر مبنای همان استدلال بر این نکته تأکید کنیم که حکمت الهی اقتضا می‌کند فقیهی را با سیره‌ی خاص در زمان غیبت بپروراند که سیره‌ی آن فقیه سال‌ها جامعه را هدایت کند که در سؤالات قبلی مثال سیره‌ی شیخ طوسی و صاحب جواهر را عرض کردم. موفق باشید